

De øvrige Ændringsforslag er jo saavel for Mindretallets som for Flertallets Vedkommende en Følge dels af Ændringsforslaget under Nr. 2, dels af Nr. 1 om, at Enkemændene udgaar, og jeg finder ingen Anledning til at opholde mig derved.

Af det samlede Udvalg er der under Nr. 24 stillet Ændringsforslag om, at det sidste Punktum i § 18, som omhandler Lovens Revision, skal udgaa. Jeg skal heller ingen Indvending gøre herimod. Skulde Loven blive vedtaget og ført ud i Livet i den Skikkelse, den faar, hvis de af Flertallet navnlig under Nr. 2 stillede Ændringsforslag vedtages, er der for mig ingen Tvivl om, at man ret hurtigt vil komme til en Revision, men den kan man selvfølgelig komme til uafhængigt af, om der staar en Revisionsbestemmelse, thi der skal nok komme Krav om Ændringer i Bestemmelserne, som jeg er temmelig sikker paa man hurtig vil blive mindre tilfreds med, naar de skal føres ud i Livet, navnlig naar man er kommet over den første Ansættelse, hvor man har noget faktisk at holde sig til, og skal til, naar en Mand er død, at skønne over, hvor meget den paagældende Enke kan antages at faa i Indkomst. Det bliver jo et meget vanskeligt Hverv.

Ordføreren (Piper): Jeg maa maaske til de Bemærkninger, der er faldne fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), udtale, at jeg ikke forstod det ærede Medlems Udtalelse om, at man ikke kunde anlægge samme Maalestok paa Fordelingen af Udgifterne til Børn af Enker som paa Alderdomsunderstøttelsen. Dette her, sagde det ærede Medlem, var et Underholdsbidrag til Børnene i Kommunerne. Men Alderdomsunderstøttelsen er jo til de gamle i Kommunerne. Jeg er ikke i Stand til at se, hvorfor man ikke kunde anvende den samme Fordeling mellem Kommune og Stat her som i Alderdomsunderstøttelsesloven.

Den højtærede Minister udtalte jo nogen Beklagelse over, at Enkemændene er gaaede ud. Men jeg er dog vis paa, at den højtærede Minister alligevel vil give mig Ret i, at man bedre kan sætte et Skel mellem Enkerne og Enkemændene, end man med Rette kan gøre det mellem Enkemænd og daarlige stilledede Familiefædre. Den Omstændighed, at en Mand har været — man kunde fristes til at sige saa heldig at miste sin Kone, skulde da ikke gøre ham mere kvalificeret til Hjælp end den Mand, der sidder med en Kone, som har været syg

og svagelig gennem mange Aar, og har en stor Børneflokk. Det vil man meget daarlige kunne forsvare. Men det er jo altid nødvendigt at træffe en Begrænsning, ellers kommer man ingen Vegne.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte sig saa angaaende Bestemmelsen om Konstatering af Trang, saaledes, som den er foreslaaet af Flertallet. Den højtærede Minister sagde, at det vil blive meget vanskeligt for Kommunalbestyrelserne at skønne over denne Grænse for Indtægten, ikke for de enkelte, der straks kunde komme ind under Loven, naar den traadte i Kraft — thi der havde man Indkomstskattelisten at holde sig til —, men for dem, der senere blev Enker. Men jeg kan ikke se, at dette Spørgsmaal bliver vanskeligere end et Skøn i al Almindelighed, som det maatte blive efter Folketingets Forslag. Hvis man nu skulde være saa bange for at komme med et galt Skøn, saa man kom over Grænsen, og Enken ingenting fik, var jo i og for sig ikke alt tabt for hende, thi saa kunde hun da søge næste Aar, og saa forelaa jo hendes Indtægt for det paagældende Aar i hvert Tilfælde. Hvis det virkelig kunde bevises, at Enken ikke havde saa stor Indtægt, som Sogneraadet havde kalkuleret, var det altsaa ikke ud i al Fremtid, hun havde tabt sin Ret. Vi mener, at denne Bestemmelse om de faste Takster og Bestemmelsen om Skønnet, der er snævrere end Forslaget, som det er formuleret af Folketinget, giver mere Ret til at haabe paa, at vedkommende Enker vil animeres til selv at erhverve noget i Stedet for at søge at faa saa meget som muligt af Staten og Kommunen. Det er langt mere opdragende og opmuntrende for de paagældende, at de ved, de har dette visse Tilskud at ty til. Det Tilskud, der her sikres dem, er jo noget i Lighed med, hvad man ofte giver Tjenestemænds Børn, naar Faderen afgaar ved Døden. Man giver da, foruden den Pension eller Understøttelse, Enken faar, et vist bestemt Beløb for hvert Barn.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte dernæst, at det er uheldigt, at den Understøttelse, som her er foreslaaet, er mindre end den, der tilfalder de udenfor Ægteskab fødte Børn i enkelte Kommuner. Det er ganske rigtigt, det gælder nogle enkelte Kommuner, nemlig København, hvor Normalbidraget i de sidste 5 Aar har været sat til 120 Kr., Københavns Amtsrådsreds 108 Kr., Frederiksberg og Nordre Birk 120 Kr., endelig Roskilde og Køge 96 Kr. Men alle andre Steder er Underholdsbidraget til Børn udenfor Ægte-